

DZIŚ w numerze:

PRZYJAŹŃ

i współpraca
polskiej i rosyjskiej
klasy robotniczej
Przemówienie
ambasadora ZSRR
LEBIEDIEWA

GŁOS WIELKOPOLSKI

Cena 5 zł

CZY
TEL
NIK

Rok V ABCD

Poznań, czwartek 10 listopada 1949 r.

Nr 309 1689]

Wraz z rozwojem Związku Radzieckiego rosną i krzepną na całym świecie siły socjalizmu i pokoju

Przemówienie sekretarza KC WKP (b)

Georgi Malenkowa
wygłoszone na akademii w Moskwie

TOWARZYSZE!

Narody Związku Radzieckiego i nasi przyjaciele za granicą święcą dzisiaj 32 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

Naród radziecki z uzasadnioną dumą spogląda na wyniki swej walki i pracy. Czasy, w których żyjemy, towarzysze, wejdą do historii naszej ojczyzny, jako wielka epoka stalinowska. Nigdy jeszcze w dziejach naszej ojczyzny nie były tak zespolone pomiędzy sobą narody, zamieszkujące jej niezmiernie przestrzenie.

Nigdy na przestrzeni całej swej historii ojczyzna nasza nie miała tak sprawiedliwie i dobrze zakreślonych granic państwowych. Spójrzcie na mapę. Na zachodzie — Ukraina skupiła w jedną rodzinę cały naród ukraiński. Usunięta została niesprawiedliwość historyczna w stosunku do granic Białorusi i Mołdawii. Na zachodzie nie ma już Prus Wschodnich — tej odwiecznej bazy wypadowej najazdu na naszą ojczyznę. Nieco bardziej na północ — wytyczone zostały trwałe nowe granice, odpowiadające interesom umocnienia obrony Leningu. Na Dalekim Wschodzie w nowej roli obrońcy bezpieczeństwa naszej ojczyzny występuje szereg Wysp Kurylskich, a Sachalin połączony znowu w jedną całość, odgry-

wa w obronie Związku Radzieckiego większą rolę niż dawniej połowa tej wyspy.

Nigdy jeszcze na przestrzeni całej swej historii ojczyzna nasza nie była otoczona tak przyjaznymi wobec naszego państwa sąsiednimi krajami. Ze Związkiem Radzieckim graniczą obecnie, zamiast wrogiego wobec Rosji państwa polskiego — przyjazna demokratyczna Polska Ludowa. Zamiast rozczłonkowanej przez hitlerowców Czechosłowacji, do niedawna jeszcze cierpiącej pod jarzmem zaborców faszystowskich — przyjazna Czechosłowacja Ludowo-Demokratyczna. Zamiast byłego wasala Niemiec hitlerowskich przyjazna Węgierska Republika Ludowa. Zamiast wrogię wobec Związku Radzieckiego Rumunii — przyjazna Rumuńska Republika Ludowa. Zamiast dawniej Bulgarii, stanowiącej dodatek do hitlerowskiej maszyny wojennej Związek Radziecki ma wiernego przyjaciela w Bułgarskiej Republice Ludowej. Narody: polski, czechosłowacki, węgierski, rumuński, bułgarski, zespolone są wieczystą przyjaźnią z narodami Związku Radzieckiego. Na wschodzie ze Związkiem Radzieckim graniczy Mongolska Republika Ludowa, złączona z nami wieloletnią przyjaźnią. Naszym przyjaznym sąsiadem jest młoda Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna, i wreszcie, miast ujarzmionych przez drapieżnych kapitalistów zagranicznych Chin mamy obecnie na wschodzie wielkiego sąsiada — przyjazną nam wolną Chińską Republikę Ludową.

Witając 32 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, ludzie radzieccy pełni są niezachwianej wiary w powodzenie dalszego marszu naszego kraju naprzód drogą do komunizmu. W gigantycznym współzawodnictwie dwóch systemów — systemu socjalizmu i systemu kapitalizmu — widać jasno przewagę systemu socjalistycznego.

Nasz naród wierzy głęboko w słuszność swej sprawy. Nauka marksistowsko-leninowska ogarnawszy masy, stała się olbrzymią siłą w walce o zwycięstwo nowego nad starym, o zwycięstwo socjalizmu nad kapitalizmem.

Nasz naród wierzy głęboko w słuszność swej sprawy. Nauka marksistowsko-leninowska ogarnawszy masy, stała się olbrzymią siłą w walce o zwycięstwo nowego nad starym, o zwycięstwo socjalizmu nad kapitalizmem.

Nasz naród wierzy głęboko w słuszność swej sprawy. Nauka marksistowsko-leninowska ogarnawszy masy, stała się olbrzymią siłą w walce o zwycięstwo nowego nad starym, o zwycięstwo socjalizmu nad kapitalizmem.

Nasz naród wierzy głęboko w słuszność swej sprawy. Nauka marksistowsko-leninowska ogarnawszy masy, stała się olbrzymią siłą w walce o zwycięstwo nowego nad starym, o zwycięstwo socjalizmu nad kapitalizmem.

Nasz naród wierzy głęboko w słuszność swej sprawy. Nauka marksistowsko-leninowska ogarnawszy masy, stała się olbrzymią siłą w walce o zwycięstwo nowego nad starym, o zwycięstwo socjalizmu nad kapitalizmem.

sukcesami we wszystkich dziedzinach socjalistycznej gospodarki narodowej i kultury.

Minęło 3 lata i 10 miesięcy od chwili, gdy ludzie radzieccy pod kierownictwem Partii Bolszewickiej, przystąpili do realizacji planu pierwszej powojennej pięcioletki stalinowskiej. Z radosnym uczuciem spełnionego obowiązku możemy dziś powiedzieć: przedwzrostem poziomu gospodarki narodowej została nie tylko osłabiona, ale i przekroczona. Mamy wszelkie podstawy, aby sądzić, że pierwsza powojenna pięcioletka będzie wykonana przed terminem.

W pięcioletnim planie postanowiono, że rozmiar produkcji całego przemysłu ZSRR w roku 1950 powinny przekroczyć o 48 proc. produkcję przedwojenną z roku 1940. W październiku roku bieżącego produkcja całego przemysłu przekroczyła o przeszło 50 proc. średnią produkcję miesięczną z roku 1940. Tak więc przemysł ZSRR pracuje dziś na znacznie wyższym poziomie niż przed wojną i na wyższym poziomie niż plan pięcioletni przewidywał na rok 1950.

Wielkie sukcesy uzyskało również nasze rolnictwo socjalistyczne. Już w 1948 roku globalne plony upraw zbożowych osiągnęły bez mała poziom 1940 roku, a urodzaj bieżącego roku przewyższył poziom 1940 roku. Problem zbożowy w naszym kraju został już rozstrzygnięty.

Realizowana jest skutecznie przyjęta przed rokiem decyzja partii i rządu o planie leśnych pasów ochronnych, wprowadzenia płodozmianów trawo-polnych oraz budowy stawów i zbiorników wody dla zabezpieczenia wysokich i trwałych urodzajów. Dokonano już zasiewu leśnych pasów ochronnych na obszarze przeszło 500 tysięcy ha.

Rolnictwo otrzymuje 3 do 4 razy więcej traktorów i maszyn rolniczych niż w przedwojennym 1940 roku.

Postępy w gospodarce zbożowej zapewniły możliwość likwidacji opóźnienia w rozwoju hodowli bydła, jednej z najważniejszych gałęzi gospodarki rolnej. Zadanie podniesienia i wszechstronnego rozwoju hodowli bydła stało się głównym zadaniem partii i państwa w gospodarce rolnej.

Mamy więc prawo stwierdzić, że nasz przemysł i nasza gospodarka rolna wkroczyły w fazę dalszego, potężnego rozwoju. Wszystko to stwarza nowe możliwości dalszego podwyższenia materialnego i kulturalnego poziomu życia narodu radzieckiego.

W odróżnieniu od kapitalistycznego systemu gospodarki — socjalizm jest nie do pomysłienia bez codziennej troski państwa o podniesienie dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego mas pracujących — i na tym polega prawo rozwoju socjalizmu.

W trosce o podniesienie stopy życiowej mas pracujących, rząd przeprowadził w końcu 1947 roku, po reformie walutowej i po zniesieniu systemu kartkowego obniżkę cen towarów powszechnego użytku. Druga obniżka została dokonana do dnia 1 marca br.

Narodowi radzieckiemu nie grozi żadna „marshallizacja”,

nie wiś nad nim stała groźba obniżenia stopy życiowej, obniżenia realnej płacy zarobkowej, jak to się dzieje w krajach kapitalistycznych. Nad narodem radzieckim nie wiś jak miecz Damoklesa groźba, nędzy i bezrobocia. Wręcz przeciwnie w Związku Radzieckim każdy pracujący, otrzymując wynagrodzenie stosownie za swą pracę według swych zdolności, ma wszelką możliwość podwyższenia swej stopy życiowej.

Rozwija się budownictwo mieszkaniowe na wielką skalę. W ciągu 3 lat i 9 miesięcy pięcioletki powojennej, zbudowano i odbudowano w miastach i osiedlach robotniczych mieszkaniami o łącznej powierzchni ponad 61 mil. metrów kwadratowych. W ośrodkach wiejskich ponad 2 mil. domów mieszkalnych.

Znaczne sukcesy osiągnięto w dziedzinie nauki, kultury i sztuki.

W ostatnich czasach zacieśnia się nawiązywanie współpracy nauki z produkcją, uczonych z produkującymi robotnikami inżynierami i technikami, agronomami i kolchoźnikami.

Nauka radziecka kieruje się myślą o służbie dla sprawy pokoju i rozkwitu naszej ojczyzny. Jeśli energia atomowa w ręku imperialistów stanowi źródło produkcji śmiercionośnych narzędzi, środek zastraszania, instrument szantażu i przemocy — to w ręku ludzi radzieckich może ona i powinna być potężnym środkiem niebywałego dotychczas postępu technicznego, dalszego szybkiego wzrostu sił wytwórczych naszego kraju.

Wraz ze wzrostem sił wytwórczych naszego kraju rozwija się kultura narodów ZSRR — socjalistyczna w treści, narodowa w formie. Naród radziecki kocha i ceni sztukę i literaturę piękną, odzwierciedlającą wiernie na podstawie metody realizmu socjalistycznego, bogate, bujne życie naszego kraju, wyteżoną i ofiarną pracę ludzi radzieckich — budowniczych komunizmu. Partia i rząd otaczają stałą troską ideowo-artystyczny rozwój sztuki i literatury. W Związku Radzieckim sztuka i literatura służą ludowi, są z nim zespolone nierozdzielnie i wiernie. W Związku Radzieckim wysoko ceni się uczciwą pracę i zachęca się do niej. Nie może też być inaczej w społeczeństwie, w którym stosunki produkcyjne oparte są nie na zasadach wyzysku i konkurencji, lecz na zasadach twórczej współpracy i socjalistycznego współzawodnictwa.

Sukcesy nasze są bezsprzeczne. Jednakże towarzysze Stalin uczy nas, że nie wolno wpaść w zaryzmiczność i spoczywać na laurach. Tam, gdzie panuje zaryzmiczność, dobroduszny kwieciem i samouwiebienie, gdzie brak bolszewickiej sprężystości i samokrytyki — ustaje dalszy ruch naprzód, następuje nieuchronnie zastój.

W każdej dziedzinie sztuka kierownictwa polega przede wszystkim na tym, by przewidywać trudności i przeszkody mogące zahamować rozwój, by skierować zawnaz wysiłki, na przezwyciężenie tych trudności i przeszkód, żeby nie dopuścić tym samym do przerwy, żeby usunąć niebezpieczeństwo zastój, żeby zapewnić ruch naprzód.

(Ciąg dalszy na str. 3)

Konstanty Rokosowski na straży granic Rzeczypospolitej

Z górą trzydzieści lat temu lud polski dał ludowi rosyjskiemu swojego syna — Konstantego Rokosowskiego, dziecku robotniczej Warszawy.

Po trzydziestu z górą latach bratni naród radziecki zwrócił narodowi polskiemu Marszałka Konstantego Rokosowskiego, który pod ożywym tchnieniem Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej wyrósł z prostego robotnika-żołnierza na wielkiego dowódcę, rozstawionego na świat cały zwycięstwami pod Stalingradem, Kurskiem i dziesiątkami innych miast, których nazwy znaczą drogę triumfu Związku Radzieckiego nad hitlerowską koalicją.

Toteż witając powracającego właśnie w rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej rodaka, witamy zarazem Marszałka Konstantym Rokosowskim człowieka, który przynosi w swym sercu głębokie umiłowanie swego narodu i kraju, a zarazem przynosi ze sobą na służbę narodowi polskiemu skarby wiedzy, doświadczenia i tradycji, które zdobyć można było jedynie w kraju zwycięskiego socjalizmu.

Marszałek Konstanty Rokosowski to jeden z najlepszych wychowanków najlepszej na świecie szkoły wojskowej — stalinowskiej szkoły nowego typu dowódców, dla których wojsko nie jest celem samym w sobie, tylko jest częścią narodu, związane jest z narodem nierozdzielnie i broni wyłącznie jego interesów.

Marszałek Konstanty Rokosowski jest zarazem żywym wcieleniem najpiękniejszej i najwznioślejszej tradycji narodu polskiego, tradycji, która zamyka się w szlachetnych słowach „za waszą wolność i naszą”...

Dzięki swojej walce w obronie wielkopomysłowej dla całej ludzkości zdobycy Rewolucji Październikowej, dzięki swojej walce w obronie całej ludzkości przed zmorem faszystów, Konstanty Rokosowski wpisal na zawsze swoje nazwisko do panteonu legendarnych polskich postaci rewolucyjnych, stając u boku Jarosława Dąbrowskiego, Feliksa Dzierżyńskiego, Karola Waltera-Swierczewskiego i tylu, tylu innych.

Zyjemy w okresie, w którym podlegające wojenni liczą się tylko z siłą obozu pokojowego, do którego należymy. Objęcie przez Marszałka Konstantego Rokosowskiego stanowiska ministra obrony narodowej w naszym rządzie gwarantuje wzrost siły i obronności naszego kraju. Oznacza więc zarazem wzmocnienie całego międzynarodowego obozu pokoju. Jest czynnikiem, który niewątpliwie przyczyni się do hamowania imperialistycznych zapędów tych szaleńców, którzy marzą o nowych awanturach.

Wzrost siły i obronności naszego kraju oznacza — rzecz prosta — również umocnienie naszej suwerenności państwowej. Rokosowski na straży naszej granicy na Odrze i Nysie, to groźne ostrzeżenie dla szowinistów niemieckich, którzy usiłują rozpętać w Niemczech Zachodnich dziką kampanię odwetową w stosunku do Polski. Przecież tych hitlerowców, na których opiera się ta imperialistyczna kampania w Niemczech Zachodnich, Rokosowski już blił niejednokrotnie i bez litości.

Rokosowski na straży naszej granicy na Odrze i Nysie psuje szyk amerykańskim wchryzycielom imperialistycznym, którzy usiłują w Niemczech Zachodnich stworzyć bazę wypadową przeciwko Polsce i Związkowi Radzieckiemu. Samo nazwisko Konstantego Rokosowskiego będzie dla inspiratorów tych zbrodniczych wicherzeń groźnym ostrzeżeniem.

Konstanty Rokosowski na czele Wojska Polskiego, to wyraz jeszcze większego pogłębienia braterskiego sojuszu, jaki łączy Wojsko Polskie z potężną Armią Radziecką, naród polski z narodem radzieckim.

Żołnierz 1 Armii Polskiej już walczył w składzie frontu, którym dowodził Marszałek Konstanty Rokosowski. Pamięta też całe Wojsko Polskie, jak pod dowództwem Rokosowskiego cementowała się przyjaźń polsko-radziecka, przypięczeniowa krwią przelaną w walkach ze wspólnym wrogiem. Wczorajsze przemówienie G. Malenkowa na uroczystej akademii w Moskwie, jego pamiętne i przekonujące słowa o sile Związku Radzieckiego, którego nie potrafią zastraszyć podlegające wojenni, uprzytomniły nam ponownie jak ogromną i niezwykłą jest moc państwa socjalistycznego, z którym łączy nas bratni sojusz.

A przecież ten braterski sojusz ze Związkiem Radzieckim jest filarem Polski Ludowej, jest podstawą naszego poczucia bezpieczeństwa, podstawą naszej pokojowej, twórczej, przynoszącej codziennie tak wspaniałe wyniki pracy.

W ludowym Wojsku Polskim, dowodzonym przez Marszałka Konstantego Rokosowskiego, sojusz ten nabierze granitowej mocy ku pożytkowi Polski, ku pożytkowi całego, międzynarodowego obozu pokoju.

W oparciu o ten sojusz, spokojni o granice, których strzeże Wojsko Polskie pod dowództwem Marszałka Konstantego Rokosowskiego, ufnie spoglądamy w przyszłość i możemy z pełną wiarą poświęcić się swojej pokojowej, twórczej pracy, której rezultaty widoczne są dla wszystkich.

Wiktor Grosz

Witamy z radością List robotników „Wedla” do Marszałka Polski Konstantego Rokosowskiego

WARSZAWA (PAP). W dniu 7 bm. z okazji 32 rocznicy Rewolucji Październikowej w Fabryce „Wedel” odbyła się uroczysta akademii, podczas której robotnicy zakładów postanowili wysłać pozdrowienia Marszałkowi Polski, Konstantemu Rokosowskiemu oraz list z pozdrowieniami robotnikom fabryki „Bolszewik” w Moskwie.

W szczerze wypełnionej sali świetlicy, robotnicze i robotnicy zakładów „Wedla” wysłuchali referatu przedstawiciela PZPR ob. Harasimowskiego o znaczeniu Rewolucji Październikowej dla polskiej klasy robotniczej.

Następnie serdeczne pozdrowienia dla załogi fabryki od żołnierzy i oficerów Wojska Polskiego przekazał major Kuczyński.

Zebrani jednomyślnie uchwalili wystanie adresu z pozdrowieniami do Ministra Obrony Narodowej, Marszałka Polski Konstantego Ro-

kosowskiego następującej treści:

„Załoga fabryki „Wedel” wita z radością Wasz powrót do Polski i objęcie stanowiska Ministra Obrony Narodowej. Pomni Waszych zwycięstw w walce o socjalizm oraz w ostatniej wojnie wyzwolitej — będziemy pewni, że jako Naczelny Dowódca Polskich Sił Zbrojnych, wychowany w szkole stalinowskiej, jeszcze bardziej wzmocni obóz postępu.

Ze swej strony deklarujemy wzmoczoną pracę, by wspólnie z Wami budować socjalizm w Polsce, a tym samym utrwać pokój na całym świecie”.

Przyjaźń i wspólpraca polskiej i rosyjskiej klasy robotniczej

zrodziły się w walce z caratem i międzynarodowym kapitalizmem

Przemówienie ambasadora ZSRR Wiktora Lebediewa na centralnej akademii w Warszawie

Na centralnej akademii w Warszawie, poświęconej 32 rocznicy Rewolucji Październikowej, wygłosił przemówienie ambasador ZSRR Wiktor Lebediew, który zobrazował ruch rewolucyjny proletariatu polskiego oraz wkład polskiej klasy robotniczej w przygotowanie Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Drodzy Przyjaciele i Towarzysze!

Niech mi wolno będzie złożyć gratulacje wam, jak również waszej partii oraz wszystkim ludziom pracy w Polsce z okazji 32 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

Przed 32 laty nastąpił w Rosji rewolucyjny przewrót o historycznym dla całego świata znaczeniu. Wielka październikowa rewolucja socjalistyczna obaliła w Rosji władzę obszarników i kapitalistów, doszczętnie zdruzgotowała podstawy społeczne ustroju carskiego. Z monarchii carskiej z więzienia narodów, Rosja przekształciła się w Związek Socjalistyczny Republik Radzieckich. Władza państwowa przeszła do rąk klasy robotniczej, związanej sojuszem z chłopstwem i kierowanej przez partię marksistowską.

Rewolucja październikowa proklamowała wyzwolenie wszystkich narodów Rosji carskiej. Proklamowała prawo narodów do samookreślenia aż do oderwania. Również naród polski wraz z innymi narodami, uciskanymi przez carat rosyjski — uzyskał wyzwolenie narodowe.

Siłą zasadniczą, która spowodowała zwycięstwo Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej — był proletariąt Rosji, zdołał on, dzięki słusznej polityce partii Lenina — Stalina pociągnąć za sobą wielomilionowe chłopstwo i stanąć na czele walki ludu przeciwko uciskowi carskiemu i wyzyskowi burżuazyjno-obszarniczemu.

Rewolucja Październikowa była ukoronowaniem bohaterstwa walki mas pracujących Rosji o wyzwolenie. „W ciągu mniej więcej pół wieku od 40 do 90 lat ub. stulecia — pisał Lenin — postępową myśl w Rosji, w warunkach ucisku ze strony niebawle dzikiego i reakcyjnego caratu, szukała chciwie słusznej teorii rewolucyjnej, śledząc z nadzwyczajną gorliwością i skrupulatnością każde „ostatnie słowo“ Europy i Ameryki w tej dziedzinie. Marksizm, jedynie słuszną teorię rewolucyjną, Rosja przyswoiła sobie w cierpieniach z ciągu półwiekowej historii niesłychanych mąk i ofiar bezprzekładnego heroizmu rewolucyjnego, niewiarogodnej energii i ofiarnych poszukiwań, naukania, zdobywania praktycznego doświadczenia, rozczarowań, sprawdzania i porównywania doświadczeń Europy.

Mówiąc dalej o pierwszych 15 latach XX stulecia, Włodzimierz Iljicz podkreśla, że w żadnym kraju w ciągu tych 15 lat nie przeżyto nawet w przybliżeniu tak wiele w dziedzinie doświadczenia rewolucyjnego, szybkości i różnorodności zmian rozmaitych form ruchu legalnego i nielegalnego, spokojnego i burzliwego, podziemnego i jawnego kadrowego i masowego, parlamentarnego i terrorystycznego. W żadnym innym kraju w tak krótkim czasie nie skoncentrowano takiego bogactwa form, odcieleni, metod walki wszystkich klas społeczeństwa współczesnego.

Lenin ma tu na myśli wzrost walki rewolucyjnej w przededniu rewolucji w 1905 r., samą rewolucję 1905 r., lata reakcji i lata następującego po niej nasilenia ruchu robotniczego w przededniu pierwszej wojny światowej.

Wiadomo, że już w rewolucji 1905 roku — rolę kierowniczą w walce przeciw samowładztwu odgrywała klasa robotnicza całego imperium rosyjskiego. „Historia rewolucji rosyjskiej — pisał Lenin — wskazuje, że właśnie awangar-

da — doborowe elementy robotników najemnych — prowadziła walkę najcięższą i z największą ofiarnością. Czym większe były zakłady przemysłowe, tym bardziej uporczywie były strajki, tym częściej powtarzały się one w ciągu jednego roku. Czym większe było miasto, tym poważniejsza była w walce rola proletariatu. Trzy wielkie miasta, w których mieszkała na „bardziej świadomi i liczni robotnicy, Petersburg, Ryga i Warszawa dają największą liczbę strajkujących w stosunku do ogólnej liczby robotników, nie mówiąc już o wsi“.

„W Polsce i na Kaukazie — pisał Lenin — cechuje ruch ogromną zaciętość, stosunkowo częste używanie przez ludność broni i bomb“.

Lenin wysoko oceniał zbrojne powstanie proletariatu Łódzi w czerwcu 1905 r. „Spójrzcie na centralny okręg przemysłowy — pisał Włodzimierz Iljicz. Czyż nie tak dawno zdawało nam się, że jest on pograżony w głębokim śnie, czyż nie tak dawno uważano tam za możliwy tylko częściowy, nieznaczny i drobny ruch zawodowy? A tam już rozgorzał strajk powszechny. Podniosły się i podnoszą dziesiątki i setki tysięcy. Nadzwyczajnie wzrasta polityczna agitacja. Oczywiście tym robotnikom daleko jeszcze do bohaterskiego proletariatu, bohaterskiej Polski, lecz rząd carski szybko ich uświadamia i zmusza, by „dagonili Polskę“.

Lenin mówi dalej, że Łódź wraz z Kaukazem, Odessą i Liwabą dała przykład proletariackiego bohaterstwa i entuzjazmu ludowego.

W październiku 1905 r. robotnicy polscy solidarnie poparli ogólnorosyjski strajk polityczny i w związku z tym Włodzimierz Iljicz opisał:

„Bohaterska Polska znów stanęła w szeregach strajkujących, jak gdyby sztychając z bezsilnej wściekłości wrogów, którzy nie mieli, że ich ciosy pokonają Polskę, a w rzeczywistości mocniej hartowały jej siły rewolucyjne“.

Nie ulega wątpliwości, że polska klasa robotnicza swą walką podczas rewolucji w 1905 r. (a my, jak wiadomo, nazywamy rewolucję 1905 r. — próbą generalną Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej), wniosła swój zna-

czny wkład w sprawę przygotowania wielkiej Rewolucji Październikowej, która zwyciężyła w 1917 r., a tym samym w sprawę przygotowania wyzwolenia swojej ojczyzny od ucisku narodowego. W walce tej proletariąt polski kroczył jedynie słuszną drogą, występując wraz z proletariatem rosyjskim przeciwko wspólnemu wrogowi — samowładztwu rosyjskiemu. Strajki, demonstracje uliczne i zbrojne powstanie, połączone z walkami na barykadach przeciwko wojskom rządu carskiego — oto najdoskonalsze metody walki, jakie stosował rewolucyjny proletariąt polski, w bitwach o swe wyzwolenie społeczne i narodowe.

Gdy rozpoczął się nowy wpływ ruchu robotniczego, w Rosji po okresie reakcji proletariąt polski znów zajął w nim swe godne miejsce.

Lenin analizując walkę strajkową w Rosji w 1912 r. podkreśla, że „jeśli chodzi o zaciętość strajków, przoduje poludnie i Polska“.

W chwili wybuchu wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej w Rosji w 1917 r. — proletariąt polski, wskutek specyficznych warunków, powstałych w toku pierwszej wojny światowej, był czasowo w tym okresie osłabiony oraz izolowany od proletariatu Rosji wraz z którym walczył przeciwko samowładztwu o swe wyzwolenie społeczne i narodowe. Władzę państwową w Polsce zagarnęli polscy obszarnicy i kapitaliści, proletariąt polski rozpoczął długotrwałą i uporczywą walkę o wyzwolenie w warunkach panowania własnej burżuazji i obszarników.

Rewolucja Październikowa w Rosji wyzwoliła olbrzymie siły twórcze, utajone w narodzie rosyjskim i stworzyła warunki, w których nasza ojczyzna potrafiła w ciągu krótkiego okresu historycznego stać się przodującym pod względem przemysłu mocarstwem o największej w świecie socjalistycznej gospodarce rolnej. Skupiła ona wokół narodu rosyjskiego dziesiątki innych wielkich i małych narodów, zapewniając im wszystkim na olbrzymią skalę rozwój ekonomiczny i kulturalny.

Rewolucja Październikowa stworzyła warunki w jakich Rosja, która ponosiła klęski w bitwach z Niemcami w pierwszej wojnie światowej — rozgromiła w wojnie 1941 do 1945 r. wielokrotnie silniejszą, aniżeli armia Wilhel-

ma II, niemiecką armię hitlerowską, górując nad nią siłą swego uzbrojenia, sprzężystością swojej organizacji, spotęszeniem swego zaplecza i wysokim stanem moralnym żołnierzy i oficerów.

W ogniu walki o rozgromienie Niemiec hitlerowskich, w okresie cierpień, znoszonych przez naród polski w czasie okupacji niemieckiej — runęła władza kapitalistów i obszarników w Polsce, polska klasa robotnicza w oparciu o pracujące chłopstwo, pod kierownictwem partii robotniczej — stworzyła swoje nowe ludowo-demokratyczne państwo.

I znów proletariąt rosyjski i proletariąt polski podali sobie dłoń. lecz tym razem już dla współpracy w rozwoju ekonomicznym i kulturalnym swych krajów, w dziele obrony swych krajów.

32 rocznicę Rewolucji Październikowej, obchodzimy w warunkach, gdy rosyjska klasa robotnicza może dzielić się z polską klasą robotniczą i narodem polskim olbrzymimi osiągnięciami kulturalnymi, technicznymi i gospodarczymi, zdobytymi po zwycięstwie Rewolucji Październikowej, gdy może dzielić się olbrzymim politycznym doświadczeniem walki klasowej, doświadczeniem wszechstronnego umocnienia swego kraju dla dobra 200 milionów ludności pracującej.

A przecież razem z nami kroczą obecnie liczące dziesiątki milionów ludzi narody krajów demokracji ludowej i liczący setki milionów wielki naród chiński.

Oto dlaczego mówimy, że wielka Październikowa Rewolucja Socjalistyczna ma historyczne znaczenie dla całego świata, że zapoczątkowała ona nową erę w historii ludzkości, erę socjalizmu.

Niech żyje przyjaźń klasy robotniczej Związku Radzieckiego z klasą robotniczą Polski!

Niech żyje przyjaźń narodu radzieckiego i polskiego!

Niech żyje nasz drogi wielki Stalin!

Przebieg prasy

Dowódca spod Stalingradu zdobywca Szczecina na czele Wojska Polskiego

Prasa stołeczna poświęca dużo uwagi powołaniu Marszałka Rokosowskiego na stanowisko Ministra Obrony Narodowej.

„TRYBUNA LUDU“ pisze: Powołanie Konstantego Rokosowskiego, syna robotniczej Warszawy, okrytego chwałą dowódcy Armii Radzieckiej, armii, która rozgromiła faszyzm niemiecki, będzie przyjęte z entuzjazmem i głęboką radością przez cały naród polski.

Mianowaniem Ministrem Obrony Narodowej Marszałka Konstantego Rokosowskiego jest wydarzeniem, które przynosi powiększenie siły obronnej Polski, umocnienie bezpieczeństwa kraju. Konstanty Rokosowski jest jednym z najwybitniejszych dowódców stalinowskiej szkoły, tej szkoły, której wychowankowie pod kierownictwem Józefa Stalina zdruzgotali machinę wojenną hitlerowskiego imperializmu.

Dumą napelniać musi każdego Polaka fakt, że dowódca, który pod bezpośrednim kierownictwem Józefa Stalina gromił faszystów niemieckich pod Stalingradem i pod Kurskiem, na Białorusi, nad Bugiem i Wisłą, w Prusach Wschodnich i nad Odrą — jest naszym rodakiem, jest Polakiem. Syn warszawskiego kolejarza, kamieniarz, który budował most Poniatowskiego już w młodzieńczym wieku uczestnik robotniczej demonstracji i więzień Pawiaka — takie są młode lata dzisiejszego Marszałka Polski.

Stając na służbę Rewolucji Październikowej, Konstanty Rokosowski służył zarazem Polsce. Proletariacka, socjalistyczna rewolucja złamała okowy niewoli narodu polskiego. Pracując nad umocnieniem Armii Czerwonej, Konstanty Rokosowski pracował zarazem dla Polski, dla narodu polskiego. Siła Związku Radzieckiego, potęga socjalistycznego kraju była zabezpieczeniem niepodległości Polaków.

Konstanty Rokosowski na czele Wojska Polskiego, to dalsze zapewnienie pokoju i bezpieczeństwa Polski. Po drugiej stronie Łaby anglosascy imperialiści usiłują rozpalic na nowo żagiew antypolskiego reżymu hitlerowskiego. mobilizować pogrobowców hitle-

ryzmu pod hasłami ataku na Odrę i Nysę.

Dowódca spod Stalingradu, zdobywca Szczecina na czele Wojska Polskiego, to jeszcze jedno przypomnienie rewizjonistom niemieckim i ich anglosaskim protektorom, że granica nad Odrą i Nysą to granica pokoju, pokoju nie tylko Polski, lecz świata.

„POLSKA ZBROJNA“ poza obszernym życiorysem Marszałka Rokosowskiego, zamieszcza komentarz, w którym czytamy m. in.:

Z uczuciem głębokiej dumy witają oficerowie i żołnierze Wojska Polskiego decyzję najwyższych władz Rzeczypospolitej o powołaniu Marszałka Konstantego Rokosowskiego na stanowisko Ministra Obrony Narodowej. Pełnić służbę dla Polski Ludowej, dla sprawy demokracji i socjalizmu pod rozkazami bohatera spod Moskwy i Stalingradu, Kurska i Berlina, Prus Wschodnich i Łaby, pełnić służbę pod rozkazami zwycięskiego wodza bojów o wolność Polski — to zaszczyt i duma każdego żołnierza Wojska Polskiego.

Wojsko Polskie widzi w Marszałku Rokosowskim, uosobiecie najlepszych cnót żołnierskich i najświetniejszych tradycji polskich walk wolnościowych „za naszą i waszą wolność“. Jego walka, jako żołnierza Wielkiej Rewolucji Październikowej, stanowi najpiękniejszą wcielenie wieloletniej ideowej spójni polskiej i rosyjskiej klasy robotniczej, stanowi żywy symbol wspólnej walki potępionych obu narodów o wolność polityczną i społeczną, przeciwko carskim i kapitalistycznym ciemiężcom. Jego rola w ostatniej wojnie przeciw faszyzmowi hitlerowskiemu, jego zasługi w dziele wyzwolenia naszego kraju i w bojowym wychowaniu naszego wojska — są ucieleśnieniem i najpiękniejszym wyrazem polsko-radzieckiego braterstwa broni.

Pod dowództwem Marszałka Rokosowskiego, nie szczędząc wysiłków i trudu, oficerowie i żołnierze Wojska Polskiego uczynią wszystko dla dalszego umocnienia zwartości i siły Wojska Polskiego — mocnego oręża Polski Ludowej, poważnego czynnika pokoju światowego.

W wyniku mądrej polityki Partii Bolszewików nieustannie wzrasta dobrobyt narodów radzieckich

MOSKWA (PAP). Moskiewska Rada Delegatów Robotniczych na uroczystym posiedzeniu w dniu 6 listopada wystosowała następujący list do Generalissimusa Stalina:

Moskiewska Rada Delegatów Robotniczych oraz przedstawiciele organizacji partyjnych i Armii Radzieckiej przesyłają genialnemu wodzowi i nauczycielowi narodu radzieckiego serdeczne życzenia z okazji 32 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Rzesze pracujące naszego kraju rozwinęły szeroko socjalistyczne współzawodnictwo o przedterminowe wykonanie wojennej pięcioletki i osiągnęły nowe wybitne sukcesy. Kwitnie nauka i kultura radziecka. Stale wzrasta dobrobyt materialny narodu radzieckiego.

Jest to wynikiem mądrej polityki partii bolszewickiej oraz rządu radzieckiego i świadczy o wyższości ustroju socjalistycznego nad starym chylącym się ku upadkowi ustrojem kapitalistycznym.

Kraje demokracji ludowej z powodzeniem kroczą naprzód na drodze do socjalizmu.

Wielkim zwycięstwem uświęconą została bohaterska walka narodu chińskiego. Wyzwolony z wiekowej niewoli naród chiński walczy wraz ze wszystkimi narodami miłującymi pokój o sprawę pokoju przeciwko agresji imperialistycznej.

Wielkie znaczenie międzynarodowe posiada utworzenie Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Bohaterski naród radziecki, który przed 32 laty rozpoczął nowy okres w historii świata, wskazuje całej ludzkości drogę do szczęśliwej przyszłości.

W imieniu mas pracujących Moskwy i okręgu moskiewskiego zapewniamy, że robotnicy, kołchoźnicy i pracownicy umysłowi rozwiną jeszcze szerzej współzawodnictwo socjalistyczne o przedterminowe wykonanie i przekroczenie planu pięcioletniego oraz będą jeszcze bardziej wytrwale walczyli o dalsze wzmocnienie i rozkwit naszej wielkiej ojczyzny.

Premiera „Halki“ Moniuszki w Teatrze Wielkim w Moskwie

MOSKWA. W Moskwie odbyła się zapowiedziana od dłuższego czasu na scenie Teatru Wielkiego premiera opery Moniuszki — „Halka“.

Sala Teatru Wielkiego wypełniona była po brzegi. Premiera „Halki“ była wielkim sukcesem artystycznym Teatru Wielkiego, stanowiącym zarazem poważny wkład do dzieła polsko-radzieckiej współpracy kulturalnej.

Potężna Armia Radziecka stoi na straży bezpieczeństwa i pokoju

Wspaniała defilada wojskowa na Placu Czerwonym w Moskwie

MOSKWA (PAP). W dniu 7 bm. uroczystości, poświęcone 32 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, rozpoczęły się tradycyjną defiladą wojsk garnizonu moskiewskiego na Placu Czerwonym. Od wczesnego ranka formacje wojskowe rozstawiały się potężnymi czworobokami naprzeciwko Mauzoleum i skupiały się na przyległych ulicach.

Na trybunie Mauzoleum zajęli miejsca przywódcy Partii Bolszewickiej i kierownicy rządu radzieckiego.

Minister sił zbrojnych ZSRR marszałek Wasilewski odebrał raport od dowodzącego defiladą generała Artemiewa, po czym przejechał przed frontem wojsk, składając im życzenia z okazji 32 rocznicy Października.

Następnie marszałek Wasilewski wygłosił z trybuny Mauzoleum przemówienie do wojska i ludności Związku Radzieckiego.

Marszałek Wasilewski podkreślił imponujące sukcesy osiągnięte przez narody ZSRR w dziedzinie przedterminowego wykonania pięcioletki wojennej stwierdzając, że sukcesy te idą w parze z systematycznym

wzrostem dobrobytu mas pracujących ZSRR.

Związek Radziecki pod wodzą wielkiego Stalina — oświadczył marszałek Wasilewski — prowadzi konsekwentną i niezmordowaną walkę o pokój, o bezpieczeństwo i o przyjaźń między narodami. Ta polityka Związku Radzieckiego cieszy się aktywnym poparciem wszystkich zwolenników pokoju i demokracji.

W chwili gdy defilowały pierwsze oddziały wojska ukazało się nad Placem Czerwonym lotnictwo. Najpierw przelatywały eskadry potężnych radzieckich twierdz latających, a za nimi trójkami, eskadrami lżejsze jednostki lotnicze.

Po defiladzie rozpoczęła się manifestacja ludności Moskwy. Olbrzymią kolumną, w różno-

barwnych kostiumach, szły dziesiątki tysięcy sportowców radzieckich, kroczyły długie szeregi robotników i naukowców studentów i artystów, ludność wszystkich dzielnic stolicy ZSRR. Nad manifestantami las sztandarów i transparentów. Liczne napisy stwierdzają, że ludzie radzieccy, chlubiąc się swoimi sukcesami, cieszą się również szczerze i głęboko z sukcesów mas pracujących. Mas pracujących bratnich krajów demokracji ludowej: Polski, Czechosłowacji, Bułgarii, Rumunii, Węgier, Albanii, ze zwycięstw wielkiego narodu chińskiego i z faktu nieustannego wzmocnienia się obozu pokoju. W pochodzie niesiono portrety Prezydenta R. P. Bolestaw Bieruta, wodza narodu chińskiego Mao-Tse-Tunga, prezydenta Czechosłowacji i innych działaczy krajów demokracji ludowej.

Potężna manifestacja ludności moskiewskiej przeciągnęła się do późnych godzin popołudniowych.

Bliski jest dzień zwycięstwa demokracji i socjalizmu na całym świecie

(Dokończenie przemówienia sekretarza KC WKP (b) G. MALENKOWA)

(Dalszy ciąg ze str. 1)

Partia zdołała osiągnąć sukcesy między innymi dlatego, że stosowała umiejętnie w swej pracy metodę krytyki i samokrytyki, naprawiała błędy, które się wydarzyły i wychowywała w ten sposób kadry.

Związek Radziecki jest za pokojem i broni sprawy pokoju

Towarzysze! Jeśli mamy wziąć pod uwagę główny element naszej polityki zagranicznej, to, krótko mówiąc, ten główny element wyraża się w tym, że Związek Radziecki jest za pokojem i broni sprawę pokoju. Związek Radziecki prowadzi nieustępliwie politykę pokoju i przyjaźni między narodami. Nie chcemy wojny i czynimy wszystko, co jest w naszej mocy, aby jej zapobiec.

Polityka pokojowa Związku Radzieckiego wypływa z najgłębszych, najbardziej zasadniczych podstaw socjalistycznego ustroju społecznego i interesów narodu radzieckiego.

Znosząc do reszty odwieczny wąż z człowieka przez człowieka wewnątrz naszego kraju, zlikwidowaliśmy tym samym przyczynę i przesłanki, które w świecie kapitalistycznym są źródłem polityki, zmierzającej do eksploatacji i ujarznienia innych narodów.

Stworzywszy nieznaną w historii ludzkości wzór braterskiej współpracy ludów różnych ras i narodowości, zlikwidowaliśmy tym samym na zawsze politykę, która opierała się na drodze awantur wojennych. Imperialiści liczą na awantury wojenne dlatego, że obawiają się pokojowego współzawodnictwa z socjalizmem. Jest jednak rzeczą oczywistą, że awantury wojenne nie rokurują imperialistom nic, oprócz katastrofy.

Ludzie radziecy nie boją się pokojowego współzawodnictwa z kapitalizmem. Dlatego występują oni przeciw nowej wojnie, w obronie pokoju, choć są absolutnie pewni swej niepokonanej siły.

Ludzie radziecy zdają sobie w pełni sprawę ze swej odpowiedzialności wobec historii. Dowiedli oni tego wtedy, gdy nie żałując siły, bronili własną pierś odczyni i całej postępowej ludzkości przed atakami faszystowskich barbarzyńców. Dowodzą oni tego i w okresie powojennym, gdy znani naśladowcy faszystowskich barbarzyńców wnoszą nad światem krwawą dłoń nowej wojny.

Wierny swej niezmiennie pokojowej polityce, rząd radziecki broni przez cały okres wojenny program, którego realizacja będzie służyła poważnemu utrwaleniu pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Program ten zawiera współpracę wielkich mocarstw, ograniczenie zbrojeń i bezwzględny zakaz broni atomowej. Program ten przewiduje ściśle wykonanie uchwał poczdamskich o sprawie Niemiec, pokojowe uregulowanie sprawy Japonii i rozszerzenie stosunków handlowo-gospodarczych między krajami.

Jeśli ten program nie jest realizowany, to tylko dlatego, że nie odpowiada on podległym wojennym. Jednakże rząd radziecki nie osłabia swych wysiłków w walce o utrwalenie pokoju. Proponuje on stale, by potępiono przygotowania do

nowej wojny, czynione w szeregu krajów, a przede wszystkim w Stanach Zjednoczonych i Anglii, by zakazano bezwarunkowo broni atomowej i by ustanowiono odpowiednią kontrolę międzynarodową.

Niedawno rząd radziecki zaproponował, ażeby 5 wielkich mocarstw — Stany Zjednoczone, W. Brytania, Francja, Chiny i Związek Radziecki — zawarło pakt w sprawie utrwalenia pokoju. Możliwe, że podżegacze wojenny udaremnią tę propozycję, jednakże Związek Radziecki będzie nadal, z jeszcze większą energią, prowadził walkę o pokój.

Zyjemy w epoce, kiedy z dniem każdym wzrasta się ruch mas ludowych na drodze do demokracji i socjalizmu, kiedy obóz pokoju i demokracji przekształcił się w potężny czynnik w całej sytuacji międzynarodowej.

Historia nie znała tak masowego ruchu, jakim jest ruch międzynarodowego obozu zwolenników pokoju. Nie ma ani jednego kraju, w którym ten ruch nie miałby swej bazy, w którym by nie rozrastał się wszędzie i w głąb.

Wielkość i potęgę międzynarodowego ruchu pokoju polega na tym, że ruch ten jednoczy pod swymi sztandarami setki milionów ludzi pracy umysłowej i fizycznej, niezależnie od ich przynależności rasowej i narodowej, niezależnie od ich przekonań religijnych i politycznych.

Siła ruchu pokoju polega również na tym, że rozwija się on na trwałe i wzmacniając się wciąż podstawie organizacyjnej.

W związku z sukcesami obozu pokoju podżegacze wojenni wpadają w coraz większą wściekłość. Z dniem każdym występuje na jaw coraz bardziej program głównych wrogów pokoju.

Program ten przewiduje utworzenie, drogą przemocy i nowych wojen, światowego imperium amerykańskiego, które rozmiarami swymi ma przewyższać wszystkie imperia, oparte na zdobycy, jakie istniały kiedykolwiek w historii. Chodzi nie mniej i nie więcej jak tylko o to, żeby zamienić cały świat w kolonie amerykańskich imperialistów i zepchnąć suwerenne narody do roli niewolników.

Jednym z najważniejszych elementów agresywnej polityki podżegaczy wojennych jest tzw. dyplomacja atomowa, której awanturniczy charakter jest te-

raz całkowicie ujawniony. Istotnie, przecież ta dyplomacja opierała się na absolutnie fałszywym założeniu wstępnym, a mianowicie na przypuszczeniu, jakoby Stany Zjednoczone posiadały monopol broni atomowej. W rzeczywistości jednak — jak wiadomo — rząd radziecki nie czynił tajemnicy z tego, że dysponuje on bronią atomową. W 1947 roku rząd radziecki podał do wiadomości międzynarodowej opinię publiczną, że tajemnica bomby atomowej już nie istnieje, jednakże podżegacze wojenni, którzy stracili poczucie rzeczywistości, wciąż jeszcze kontynuują osławioną dyplomację atomową.

Nie chcemy wojny i uczynimy wszystko, co jest w naszej mocy, aby jej zapobiec. Niech jednak nikt nawet nie pomyśli, że daliśmy się zastraszyć tym, że podżegacze wojenni pogrążają szabelką. Nie my, lecz imperialiści i agresorzy powinni bać się wojny.

Co mówi doświadczenie historii?

Mówi ono, że pierwsza wojna światowa rozpętała przez imperialistów, doprowadziła do zwycięstwa Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej w naszym kraju.

Doświadczenie historii mówi dalej, że druga wojna światowa, rozpętała przez imperialistów, doprowadziła do wprowadzenia ustrojów ludowo-demokratycznych w szeregu krajów środkowej i południowo-wschodniej Europy, że doprowadziła do zwycięstwa wielkiego narodu chińskiego.

Czy mogą być jakiegokolwiek wątpliwości, że jeżeli imperialiści rozpętają trzecią wojnę światową, to wojna ta stanie się mogiłą już nie poszczególnych krajów kapitalistycznych, lecz całego kapitalizmu światowego?

Trzeba pamiętać również o czymś innym. Minęły czasy, gdy podżegaczom wojennym udawało się tumanić naród amerykański, że nie będzie on rzekomo ponosił ciężkich ofiar wojny. Ze mięsa armatnego starczy w Europie i w Azji.

Naród amerykański zaczyna pojmować, że nastał czas, gdy imperialiści nie będą mogli prowadzić wojny jedynie rękami innych narodów. Naród amerykański zaczyna pojmować, że jeżeli podżegacze wojenni zorganizują nową rzeź, to rozpacz matek, żon, sióstr i dzieci — będzie udziałem i kontynentu amerykańskiego. Rozpacz ta jest straszna.

Chwyci ona nieuchronnie za gardło i zadusi podżegaczy wojennych.

Siły demokracji i socjalizmu zwyciężają

Jednocześnie ze wzrostem i rozwojem Związku Radzieckiego rosną i krzepną siły demokracji i socjalizmu na całym świecie.

Kraje demokracji ludowej w środkowej i południowo-wschodniej części Europy — Czechosłowacja, Polska, Bułgaria, Węgry, Rumunia, Albania — w 1949 roku posunęły się naprzód na drodze budownictwa socjalistycznego. W krótkim czasie w krajach demokracji ludowej rozwinęła się szeroko twórcza inicjatywa mas. Republiki ludowo-demokratyczne wkroczyły w tę fazę rozwoju, kiedy lud zaczyna wyrażać radość wolnego, niepodległego życia, czuje się gospodarzem kraju i wszystkie swe siły poświęca sprawie wzmocnienia i rozwoju swej ojczyzny.

W krajach demokracji ludowej realizuje się w szybkim tempie, na podstawie planów państwowych, socjalistyczne uprzemysłowienie gospodarki narodowej, przedwojenny poziom produkcji przemysłowej został znacznie przekroczony. Uczyniono już pierwsze kroki w kierunku socjalistycznej przebudowy gospodarki rolnej. Wzrasta dobrobyt ludu.

Imperialiści wyrażają swą dezaprobatę wobec ustro-

ju państwowego w krajach demokracji ludowej. Nie ma w tym nic dziwnego. Jednakże imperialiści nie ograniczają się do tego, pozwalają sobie wtrącać się bezceremonialnie do spraw wewnętrznych republik ludowo-demokratycznych. Prowadzą oni przeciwko tym krajom zbrodniczą robotę dywersyjną, wykorzystując w tym celu przede wszystkim dywersyjno-spiegowską bandę jugosłowiańskich faszystów.

Proces sądowy szpiegowskiego centrum Rajka i jego współpracowników w Budapeszcie wykazał, że podżegacze wojenni i ich jugosłowiańscy lokaje nie cofają się przed niczym. Usiłują oni zahamować historyczny rozwój republik ludowo-demokratycznych, przygotować przeciwko nim zbrojną, imperialistyczną interwencję oraz przekształcić je w swe kolonie.

Proces budapeszteński dowiódł równocześnie, że dywersyjne plany imperialistów przeciwko krajom demokracji ludowej załamują się raz za razem. Nacjonalistyczna, faszystowska klika Tito — Rankovicia została zdemaskowana ostatecznie, jako szpiegowska agencja imperializmu, wykorzystywana przez imperialistów dla wrogiej

roboty przeciwko Związkowi Radzieckiemu i krajom demokracji ludowej.

Teraz już nie będą mogli maskować się ani sami mordercy, ani ich jugosłowiańscy pachołkowie, ponieważ maski zostały zerwane, podstępne plany ujawnione, przestępcy schwytani na miejscu zbrodni, możemy im powiedzieć.

Tak będzie i w przyszłości, albowiem tam, gdzie wolne i niepodległe ludy same stanowią o swoich losach, knowania imperialistów i ich lokajów jugosłowiańskich doznają nieuchronnego fiaska.

Wyjątkowo doniosłym sukcesem obozu pokoju i demokracji jest utworzenie miłującej pokój Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Jest to fakt o pierwszorzędym znaczeniu międzynarodowym.

Jak wskazał Towarzysz Stalin w swym piśmie do prezydenta Niemieckiej Republiki Demokratycznej p. Wilhelma Piecka i do premiera p. Otto Grotewohla „utworzenie miłującej pokój Niemieckiej Republiki Demokratycznej stanowi zwrotny punkt w dziejach Europy”.

W ciągu ostatnich 30 lat Niemcy dwukrotnie wkraczały na arenę międzynarodową jako siła agresywna i dwukrotnie rozpętywały krwawe wojny: najpierw pierwszą wojnę światową, a potem drugą wojnę światową. Działo się tak dlatego, że polityka niemiecka kierowała niemiecki imperialiści, agresorzy-zaborcy. Jeśli teraz z chwilą utworzenia miłującej pokój Niemieckiej Republiki Demokratycznej, przeważają w Niemczech siły ludowo-demokratyczne, pragnące trwałego pokoju, a agresorzy-zaborcy zostaną izolowani — będzie to oznaczalo zasadniczy zwrot w dziejach Europy.

Nie ulega wątpliwości, że przy pokojowej polityce Niemieckiej Republiki Demokratycznej obok pokojowej polityki Związku Radzieckiego, cieszącej się sympatią i poparciem narodów Europy — pokój w Europie można uważać za zabezpieczony.

Utworzenie Niemieckiej Republiki Demokratycznej jest wyrazem procesu zjednoczenia i skupienia demokratycznych sił narodu niemieckiego.

Nie można zabezpieczyć pokoju europejskiego, a więc również pokoju międzynarodowego, jeżeli zagadnienie Niemiec nie będzie właściwie rozstrzygnięte. Nie można rozwiązać sprawy niemieckiej, jeżeli zagadnienie Niemiec nie będzie właściwie rozstrzygnięte. Nie można rozwiązać sprawy niemieckiej, jeżeli demokracja niemiecka nie weźmie w swe ręce losy kraju, nie pozabawi magnatów Rury ich gospodarczej i politycznej bazy, jeśli nie dokona ona w kraju radykalnych przemian demokratycznych.

Utworzenie Niemieckiej Republiki Demokratycznej oznacza, że wewnątrz Niemiec powstają już te najważniejsze przesłanki, które są niezbędne do radykalnego rozwiązania problemu niemieckiego na demokratycznych zasadach.

Demokratyczne siły narodu niemieckiego, wiedzione poczuciem odpowiedzialności za przyszłość swej ojczyzny poczuciem odpowiedzialności wobec całego świata, biorą w swe ręce losy kraju. Stworzyły one demokratyczną republikę i obecnie zakładają fundamenty nowych, miłujących pokój Niemiec.

Akt ten odpowiada zasadniczym interesom narodowym całego ludu niemieckiego. Odpowiada on całkowicie uchwałom konferencji poczdamskiej. Wszystkie narody, miłujące pokój, witają Niemiecką Republikę Demokratyczną, okazują jej sympatię i udział jej aktywów poparcia w jej szlachetnych poczynaniach.

Zwycięstwo ludu chińskiego, który zrzucił odwieczny ucisk reakcji feudalnej i jarzmo imperializmu, posłoda historyczną doniosłość dla utrwalenia sprawy pokoju. W 1923 roku Lenin wskazywał, że wyznik światowej walki między

kapitalizmem a komunizmem zależy w ostatecznym rachunku od tego, że Rosja, Indie i Chiny stanowią olbrzymią większość ludzkości i że ta większość niezwykle szybko wciąga się do walki o wyzwolenie. Z chwilą zwycięstwa ludu chińskiego, kraje demokracji ludowej w Europie i Azji, wraz z radzieckim mocarstwem socjalistycznym, liczą około 800 milionów ludzi. Należy też uwzględnić, że w samych krajach kapitalistycznych i w ich koloniach istnieją setki milionów ludzi pracy, walczących o pokój i demokrację.

Jeszcze w roku 1925 Towarzysz Stalin mówił: „Siły rewolucyjnego ruchu w Chinach są niezliczone. Nie ujawniły się one jeszcze jak należy, ujawnią się one jeszcze w przyszłości. Władcy wschodu i zachodu, którzy nie widzą tych sił i nie liczą się z nimi w dostatecznym stopniu ucierpią z tego powodu... Tu prawda i sprawiedliwość jest całkowicie po stronie chińskiej rewolucji”.

Oto dlaczego sympatyzujemy i będziemy sympatyzowali z rewolucją chińską w jej walce o wyzwolenie narodu chińskiego spod jarzma imperialistów i o zjednoczenie Chin w jedno państwo. Kto z tą siłą nie liczy się i nie będzie się z nią liczył, ten przegra na pewno”.

Zycie potwierdziło całkowicie to, co zapowiedział Towarzysz Stalin.

Zwycięstwo demokracji chińskiej otwiera nową kartę w dziejach nie tylko narodu chińskiego, lecz wszystkich narodów Azji, uciskanych przez imperialistów. Triumf demokracji chińskiej oznacza poważne wzmocnienie pozycji światowego demokratycznego obozu antyimperialistycznego, walczącego o trwały pokój.

Toteż mamy prawo powiedzieć z całkowitą pewnością, że siły demokracji i socjalizmu rosną podczas gdy siły kapitalizmu i podżegaczy wojennych doznają uszczerbku.

Porównując sytuację w obozie socjalizmu i w obozie kapitalizmu nie możemy pominąć następującego czynnika ogromnej wagi: podczas gdy w Związku Radzieckim i w krajach demokracji ludowej gospodarka nieprzerwanie rozwija się, ekonomika idzie wciąż wwyż — w Stanach Zjednoczonych widać coraz więcej oznak zbliżającego się kryzysu ekonomicznego. Czynniki rządowe i niekiedy oficjalni ekonomiści w Ameryce uciekają się do wszelkich możliwych wybiegów, ażeby ukryć przed narodem amerykańskim i za granicą rzeczywisty stan rzeczy.

Według oficjalnych danych, liczba całkowicie bezrobotnych w Stanach Zjednoczonych w ciągu ostatniego roku wzrosła dwukrotnie, a wraz z częściowo zatrudnionymi pracującymi niepełny tydzień — wynosi przeszło 14 milionów.

W rzeczywistości — jak stwierdzają amerykańskie związki zawodowe — liczba bezrobotnych w Stanach Zjednoczonych jest znacznie większa, niż wykazuje oficjalna statystyka.

Szczególna cecha obecnego kryzysu amerykańskiego polega m. in. na tym, że dojrzała on w warunkach, gdy monopolisci amerykańscy zaprzęgli do swej służby prawie całą gospodarkę świata kapitalistycznego. Przy pomocy tzw. „planu Marshalla” rozprawdzają oni sztucznie produkcję, nie znajdującą zbytu wewnątrz kraju a przez tzw. program uzbrojenia państw obcych sztucznie zatrudniają szereg gałęzi przemysłu. Jakiż jest rezultat? Amerykańskie koła rządzące bynajmniej nie uratowały gospodarki Stanów Zjednoczonych przed zbliżającym się kryzysem. Za to zrobiły one wszystko co mogły by przerzucić na barki krajów marshallowskich koszty tego kryzysu. Należy przy tym pamiętać, że gospodarka kapitalistycznych krajów Europy i bez tego znajduje się w stanie upadku.

Podczas gdy rozmiary produkcji przemysłowej Związku

Radzieckiego wzrosły w ostatnich 20 latach dziesięciokrotnie, produkcja przemysłowa kapitalistycznej Europy, ogólnie biorąc, pozostała w ciągu tych 20 lat na tym samym poziomie. Kraje kapitalistyczne mają obecnie nie mniej niż 40 milionów bezrobotnych i częściowo bezrobotnych.

Tak więc można powiedzieć, że sytuacja na świecie układa się dzisiaj w ten sposób, że sprawy krajów i narodów, które obywateli się bez tzw. „pomocy” amerykańskiej, idą niegorzej i jesteśmy przekonani, że w przyszłości pójdą jeszcze lepiej, tymczasem w samej Ameryce i w krajach, którym Ameryka „pomaga” sprawy stoją coraz gorzej.

W tym stanie rzeczy nic dziwnego, że obóz imperializmu ogarnęła trwoga, a najbardziej zaciekle przedstawicieli tego obozu wpadają w szal wściekłości i wznoszą swą dywersyjną politykę przeciwko krajom, które nie życzą sobie klękać przed miliardami amerykańskimi.

TOWARZYSZE! Prawie trzecia część wieku dzieli nas od tego przełomowego dnia, gdy na zstępującej kuli ziemskiej rozpoczął się nowy okres w historii ludzkości.

Dzisiaj my, ludzie radziecy, wspominamy ze szczególną dumą historyczne dzieło, jakiego dokonała nasza partia i nasz naród pod przewodnictwem Lenina i Stalina.

Wielka Październikowa Rewolucja Socjalistyczna żyje i zwycięża w czynach naszej pełnej chwały Partii Bolszewickiej, w dziele bohaterskiego narodu Związku Radzieckiego. W naszym marszu naprzód na drodze do komunizmu siłą przewodnią i kierującą jest nasza partia komunistyczna, Partia skupia, daje natchnienie i organizuje ludzi radzieckich, jednoczy ich wysiłki dla osiągnięcia wielkiego celu budowy społeczeństwa komunistycznego. Jej mocna więź z ludem krzepnie z każdym dniem. W tym jest źródło niezwykłej potęgi partii i państwa radzieckiego.

Partia nasza stanowi monolit, stanowi siłę jednolitą, niewzruszoną, zespoloną — jak nigdy — wokół Komitetu Centralnego, wokół Towarzysza Stalina. Ta jedność bolszewickich szeregów była zawsze jest i będzie fundamentem mocy partii. Wielka Rewolucja Październikowa jej ideały walki o pokój między narodami o zniesienie wyzysku człowieka przez człowieka, o równouprawnienie i przyjaźń narodów — żyją i zwyciężają w budownictwie socjalistycznym jakie rozwinęły się we wszystkich krajach demokracji ludowej, w historycznym zwycięstwie wielkiego narodu chińskiego, w utworzeniu i wzmacnianiu Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Wielka Rewolucja Październikowa żyje i zwycięża w tej walce, która prowadzi potężny front zwolenników pokoju, demokracji i socjalizmu przeciwko siłom agresji imperialistycznej, przeciwko podżegaczom do nowej wojny.

Niechże się plenią z wściekłości ci, na których historia wydała wyrok. Im większy szal ogarnia obóz podżegaczy wojennych, tym więcej powinno być spokoju i opanowania w naszym obozie pokoju. Kroczy my pewnie pod kierownictwem naszego genialnego nauczyciela i wodza — Towarzysza Stalina — na spotkanie jutra. Wiemy z całą pewnością, że zwycięstwo socjalizmu i demokracji na całym świecie jest nieuniknione.

NIECH ŻYJE WIELKA PAŹDZIERNIKOWA REWOLUCJA SOCJALISTYCZNA I JEJ NIEWZWYCIEŻONY SZTANDAR!

NIECH ŻYJE NASZA PARTIA KOMUNISTYCZNA!
NIECH ŻYJE POKÓJ NA CAŁYM ŚWIECIE!

Pierwszy szybkościowiec w Poznaniu pod dachem

W Poznaniu przy ul. Czesłowskiackiej, zostały zakończone roboty murarskie i dekarskie przy budowie trzypiętrowego szybkościowca mieszkaniowego. Roboty te trwały zaledwie 23 dni, zamiast planowanych 28. Gdyby nie zastosowano systemu trójkowego i dwójkowego, budowa przeciągnęłaby się najmniej na 58 dni. 120-osobowa załoga robotnicza SPB wykazała pełne zrozumienie dla sprawy szybkiego budownictwa mieszkaniowego. Poszczególne zespoły wykonały od 60% do 340% ponad normę.

Szczególnie wyróżnił się zespół ślusarzy Antoniego Rosińskiego, który osiągnął 440% normy, oraz zespół blacharzy i dekaczy — 303% normy. 4-osobowy zespół murarski Ignacego Zielińskiego w ciągu 16 godzin położył ponad 4400 cegieł. Nowy szybkościowiec zawiera 60 mieszkań dwuizbowych z pełnym komfortem i wygodami. W niedługim czasie po wykonaniu urządzeń wewnętrznych zostanie oddany do użytku najbardziej potrzebującym rodzinom robotniczym. (jp)

32 rocznica Rewolucji Październikowej na terenie Wielkopolski

Z okazji zakończenia Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej w dniu 32 rocznicy Rewolucji Październikowej miasta, miasteczka i wieś wielkopolskie przybrały odświętny wygląd. Domy urzędowe i prywatne udekorowano flagami i portretami przywódców ruchu socjalistycznego. We wszystkich miejscowościach odbyły się spontaniczne manifestacje ku uczczeniu tego wielkiego wydarzenia.

W Ostrowie w dniu 6 bm. organizacje społeczne, polityczne i młodzieżowe złożyły na grobach bohaterów radzieckich przeszło 100 wieńców. Przemówienia okolicznościowe wygłosili: starosta Rogowski, dyr. Dudziński i prokurator Stawny. W dniu 7 bm. w przepełnionej sali Teatru Miejskiego odbyła się uroczysta akademie. O znaczeniu Rewolucji Październikowej dla świata mówił I sekretarz PK PZPR Eugeniusz Krupa. W części artystycznej śpiewał chór ZMP oraz chór „Wanda”.

Tego samego dnia w Odolanowie podczas akademii przemówienie wygłosił burmistrz Cofalski i kier. szkoły rolniczej Krajewski. W części artystycznej wystąpił licealny chór ZMP z Ostrowa pod kierownictwem prof. Kowalskiego.

Również i sędziwnicy ostrowscy uczyli 32 rocznicę Rewolucji specjalną akademie. Słowo wstępne wygłosił sędzia Zdanowicz, a odczyt pt. „Międzynarodowy charakter Rewolucji Październikowej” sekretarz prokuratury Stefan Tworowski. I tam również wystąpił chór ZMP oraz uczniowie Państw. Gimn. Męskiego z deklamacjami wierszy autorów rosyjskich.

W Skalmierzycach Nowych przemówienie podczas akademii wygłosił prok. Stawny z Ostrowa, a chór ZMP wystąpił ze śpiewami. W miejscowości tej zapisało się do TPPR 1500 nowych członków.

Sala teatralna w Rawiczu nie mogła pomieścić uczestników uroczystej akademii w dniu 7 bm. Otwarcia dokonał burmistrz Stefaniak, a referat o znaczeniu Rewolucji Październikowej wygłosił ob. St. Pajózek. W dalszej części akademii zespoły młodzieżowe wystąpiły z deklamacjami oraz pieśniami w języku rosyjskim. Na zakończenie zespół ZMP wystawił jednoaktówkę pt. „Rozmowa z Leninem”.

Również i we Wschowie sala Domu Społecznego była przepełniona uczestnikami akademii. Referat ideologiczny wygłosił ob. Witczak a o ruchu kobiecym w Związku Radzieckim mówiła ob. Lisowska. W dalszym ciągu publiczności wysłuchała wiązanki pieśni ra-

dińskich w wykonaniu uczniów tuł. Gimnazjum. Cały powiat wolsztyński obchodził uroczystości 32 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej. Obchody odbyły się we wszystkich gminach i gromadach oraz w większych zakładach pracy. Kulminacyjnym punktem była akademie w Wolsztynie. W sali Domu Społecznego zebrało się kilka tysięcy ludzi. Słowo wstępne wygłosił starosta Zygmunt a o znaczeniu Rewolucji mówił przewodniczący PRN — Pierzchałski. W części artystycznej wystawiono niezwykle bogaty repertuar pieśni, deklamacji i muzyki o charakterze rewolucyjnym. Wykonawcami byli uczniowie wszystkich szkół wolsztyńskich oraz orkiestra Tow. Przyjaciół Ziemi. Akademie zakończono odśpiewaniem „Międzynarodówki”.

Z okazji obchodu 32 rocznicy Rewolucji Październikowej odbyła się w Ostrzeszowie uroczysta akademie, zorganizowana staraniem Zarządu Koła TPPR z mgr. Miłkowskim i burmistrzem Witwickim na czele. Po zagajeniu akademii przez I sekretarza PZPR Tomczaka ob. Cichowias wygłosił referat ideologiczny, w którym wskazał na znaczenie Rewolucji Socjalistycznej określając ją jako najdonioślejsze dzieło wszystkich czasów, skupiające obecnie przeszło 750 milionów ludzi na świecie. Walka o pokój, oświatę i dobrobyt mas pracujących — to naczelne zadanie idei socjalistycznej — zaznaczył prelegent.

Akademie uświetniły śpiewy, tańce i deklamacje młodzieży wszystkich szkół miejscowych, zespołu świetlicowego Zakładów Cer. „Budy” oraz Spółdz. Spożywców. Uroczystość zakończono odśpiewaniem „Międzynarodówki”. (zk)

Staraniem Pow. Zarządu Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej w Krotoszynie odbyła się na zakończenie Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni uroczysta akademie ku uczczeniu Wielkiej Rewolucji Październikowej. Wykonawcami części artystycznej akademii byli uczniowie Lic. Ogólnokształcącego. Referat okolicznościowy wygłosił ob. Węclawiak. Efektowna dekoracja sali w wykonaniu ucznia licealnego Kopydłowskiego zwracała specjalną uwagę. Akademie stała na bardzo wysokim poziomie. Sala nie mogła pomieścić uczestników.

W drugiej części akademii został wykonany przez Koło Szkolne TPPR przy Liceum utwór sceniczny Fadiejewa pt. „Młoda Gwardia”. Wykonawców obdarzono rzęsytmymi oklaskami.

Także Związek Inwalidów Wojennych Koło Powiatowe w Krotoszynie odbył uroczyste zebranie poświęcone Wielkiej Rewolucji Październikowej, na którym aktualny referat wygłosił przewodniczący Franciszek Kowalski. (fk)

10 KRONIKA LISTOPAD

CZWARTEK Siońce w.: 7.03
Andrzeja zach.: 16.08
Ludomierza Księżyc w.: 18.38
zach.: 12.14

OSTRÓW

Konkurował z monopolem tytoniowym. W mieszkaniu Jana Jarczyńskiego w Koźminie władze kontroli skarbowej ujawniły 2,650 kg tytoniu krajowego pochodzenia niemonopolowego. Jarczyński odpowiadał przed Sądem Okręgowym w Ostrowie i skazany został na 6 tysięcy zł grzywny względnie 6 dni aresztu. Tytoń uległ konfiskacie.

Pow. Rada Związków Zawodowych zwołuje na środę, dnia 9 bm. o godz. 17 do sali Gospody Spółdzielczej odprawę międzyzwiązkową celem omówienia zagadnień, obchodzących szeroki ogół członków.

Zawody bokserskie

W Krotoszynie odbyły się zawody bokserskie o mistrzostwo klasy B pomiędzy K. S. „Kolejarz” Leszno a Z. S. „Gwardia” Krotoszyn. Zwyciężył Z. S. „Gwardia” Krotoszyn 9:7.

Wyniki poszczególnych walk: w wadze muszej Młynarz (Gw) pokonał Łabęckiego (Kol.) przez k. o. w 3 st. w kocięcej Majewski (Kol.) zremisował z Urbaniakiem (Gw) w piórkowej Bylebły (Gw) uzyskał punkty walkowerem, w lekkiej Jankowski (Kol) pokonał Nowaczyka II (Gw) na punkty, w półśredniej Skrzypczak (Kol) zwyciężył z Marszałkami na punkty, w średniej Kozina (Gw) wygrał na punkty ze Stachurą (Kol), w półciężkiej Leśny (Gw) uzyskał punkty przed dyskwalifikacją Kusza (Kol), zaś w ciężkiej Sowiński (Kol) uzyskał punkty walkowerem. (fk)

„Gwardia” z Babilomstu lepsza od „Gwardii” zielonogórskiej

W niedzielę rozegrano w Zielonej Górze spotkanie towarzyskie w piłce nożnej między „Gwardią” Babilomst a „Gwardią” — Zielona Góra. Goście z Babilomstu pokazali wcale ładną grę zespołową i wygrali mecz w stosunku 1:0. Jedyna bramka padła w pierwszej połowie z karnego. Sędziował poprawnie p. Grien z Zielonej Góry. (Zg)

Obra (Kościan) Kolejarz II (Rawicz) 6:3

Rozegrane w Kościanie zawody w piłkę nożną o mistrzostwo klasy B zakończyły się zasłużonym zwycięstwem gospodarzy. W miejsce nieprzybyłego sędziego związkowego zawody prowadził dobrze ob. Wyttyk Roman z Kościana. (tl)

Najlepsze harcerskie gazetki ściennie

W Komendzie Chorągwi Wielkopolskiej ZHP specjalna komisja oceniała przed kilkoma dniami przeszło 40 nadesłanych gazetek ściennych, zredagowanych przez różne drużyny harcerskie z terenu całego województwa z okazji Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej. Pierwszą nagrodę uzyskali harcerki I drużyny im. E. Plater i harcerze I druż. im. Pułaskiego w Zagórowie. Drugą nagrodę zdobył „Nasz Głos” I drużyny harcerki im. M. Fornalskiej w Świebodzinie. Dalsze miejsca przyznano: X drużynie harcerki z Leszna, zuchom z Krotoszyna, VIII drużynie harcerzy w Zduńkach. Ponadto komisja wyróżniła gazetki harcerskiej drużyny z Kleczer (hufiec Konin), I drużyny harcerki z Leszna, VIII i 47 druż. harcerki oraz 101 drużyny harcerzy z hufca Poznań—Wilda, I druż. harc. im. R. Traugutta z Wolsztyna, I drużyny harc. im. Jana Sobieskiego z Kościana, IV druż. harc. im. Hanki Sawickiej ze Wschowy, harcerzy kl. V c z Kwilcza

I drużyny harcerki z Gniezna i hufca Poznań—Śródmieście. (jp)

Komisja Specjalna ukarała grzywną...

Delegatura Komisji Specjalnej w Poznaniu ukarała ostatnio znów szereg kupców wysokimi grzywnami za pobieranie nadmiernych cen, handel łańcuszkowy, wzgl. za odmowę sprzedaży towaru.

Agnieszka Kokot z Rzepina (Dworzec Kolejowy) ukarana została grzywną w wysokości 160.000 złotych, Stanisław Kielis z Krobili (ul. Kolejowa 4) zapłaci 70.000 zł, Franciszek Cieślak, Pleszew, pow. Jarocin, zapłaci 60.000 zł, Czesław Bigosiński, Gniezno (ul. Lubieńskiego 4) 50.000 zł, oraz Kazimiera Zielińska z Jarzowa (ul. Nad Murem Miejskim 11) 40.000 zł.

Za uprawianie handlu łańcuszkowego grzywnę w wysokości 50.000 złotych zapłaci Zdzisław Niewiadomski, Zielona Góra (ul. 3 Maja nr 8) i 40.000 zł Kazimierz Graś z Peckowa, pow. Czarnków. Wreszcie za odmowę sprzedaży towaru ukarany został grzywną w wysokości 250.000 zł Szymon Mroczykiewicz z Gostynia (ul. 3 Maja 8).

PRENUMERATA — to stałe czytelnictwo
PRENUMERATA — to najkorzystniejsza dla Czytelników forma nabywania gazety.
PRENUMERATORZY „Głosu Wielkopolskiego”
UWAGA!
Wszyscy, którzy opłacą prenumeratę za mies. grudzień, otrzymają jako specjalną premię
1 tom Biblioteki Romansów i Powieści
Wszyscy, którzy w listopadzie wpłacą prenumeratę nie tylko za grudzień, ale równocześnie za pierwszy kwartał 1950 r., otrzymają jako PREMIĘ SPECJALNĄ
3 tomy Biblioteki Romansów i Powieści
Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują listonosze, urzędy i agencje pocztowe, roznosiciele gazet oraz wszystkie placówki „Czytelnika”.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu
poszukuje
technika budowlanego
obeznane go z adm. inwestycyjno-budowlaną.
Zgłoszenie: ul. Mickiewicza 2 pokój 228 11b-40

P. Z. G. S. „Samopomoc Chłopska” w Stargardzie przyjmuje zaraz samodzielnego
księgowego-bilansistę
z praktyką.
Zgłoszenia kierować: Ref. Pers. P. Z. G. S. — Stargard, woj. szczecińskie. Warunki do omówienia na miejscu. 11a-51

PRZETARG
Warsztaty Państwowej Centrali Wyzskolenia Zawodowego w Pile, ul. Kossaka nr 150 ogłaszają przetarg na sprzedaż różnych części samochodowych wraków samochodowych oraz jednego samochodu „Wanderer”.
Przetarg odbędzie się w dniu 22 listopada 1949 r. o godz. 10. Przedmioty wystawione na przetarg można oglądać do dnia 22 listopada br. w godz. od 8 do 15. 11a-57

W pierwszą bolesną rocznicę śmierci, śp.
Alojzego Wizy
zostanie odprawiona
msza św.
w czwartek, 10 bm. o godz. 7 w kościele św. Marcina przy ul. Fredry, o czym zawiadamia wszystkich życzliwych pamięci Zmarłego
p6534
żona z dziećmi

Wydawca: Spółdzielnia Wydawn. Oświatowa „Czytelnik”
Redaktor naczelny: Jan Zeglarski
Tłoczono: Wielkopolskie Zakłady Graficzne
Przedsiębiorstwo Państwowe Wydawnictwa
Zakład Główny w Poznaniu K-0569

Yolne posady
Potrzebni zaraz: księgowy techniczny, maszynista obeznani pracą w gospodarstwie rolnym, piaca wg umowy zbiorowej. Oferty Głos Wielkopolski nr 11a-53.
Cieladnik piekarski, dobry fachowiec, potrzebny. Zgłoszenia: Adamski, Umińskiego 26, m. 18. 11b-42
Pomoc domowa uczciwa, porządna na wyjazd potrzebna. Wyspańskiego 18, m. 9, 12841
Pomocnik szewski na dobrą męską pracę potrzebny zaraz. Cłocińskiego 17, warsztat. 12830
Dzielnicy potrzebna M. R. Kosowskiego nr 126. skład. 12825

OGŁOSZENIA DROBNE
Cukiernik-karmelkarz przyjmie posadę stałą lub dorywcza. — Oferty Głos Wlkp. nr 12844.
Ekspedientka inteligentna, znająca prace biurowe, szuka zajęcia zaraz. Oferty Głos Wielkopolski nr 12762.
Szkoła Przeprosobienia Handlowego plac Wolności 2 — przyjmuje zapisy na 3-mies. kursy księgowości, stenografii i maszynopisma. 12686
Sprzedaje
Mebel różne komplety oddzielnie korzystnie Magazyn Mebli Poznań Rybaków 6. p6402
Srebro, przedmioty artystyczne, nie użytkowe sprzedaż — kupno, Komis „Lamus” Sieroca 5/6. p6403

szuka posady
Magistra farmacji przyjmie posadę. Oferty Głos Wielkopolski nr 12837.

Dnia 7 listopada 1949 r. zasnął w Bogu, po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzony Sakramentami św., mój ukochany mąż, najdroższy ojciec i dziadek, śp.
Ignacy Bogurski
przeżywszy lat 63.
Pogrzeb odbędzie się w czwartek, 10 bm. o godz. 11 z kaplicy cmentarza jeżyckiego.
W ciężkim smutku pogrążona
żona i rodzina
Poznań, Dąbrowskiego 338. 12854

W pierwszą bolesną rocznicę śmierci naszego ukochanego męża i ojca, śp.
Wacława Morawskiego
odprawiona będzie **MSZA ŚW. ŻAŁOBNA** w piątek, 11 listopada br. o godz. 8 w kaplicy SS. Elżbietank przy kościele parafialnym na Jezycach.
Żona z córką i synem
12840

Streptomycyna tania sprzedam. Mateckiego 35 m. 1. 12832
Wózek dziecięcy koszykowy z materacykiem, Śniadeckich nr 15, m. 9. 12829
Streptomycyna amerykańska (Merck) sprzedam. Stabławskiego 9, m. 2. 12835
2 kozy szwajcarskie, młode, nagrodzone sprzedam. Paczkowska, Świebodzińska 18 (Junikowo). 12836
Okazyjnie lisa niebieskiego sprzedam. — Solacz, Drzymały 18, m. 2, dzwonić 3 razy. 12838
Kupna
Maszyny biurowe w Rohowskiej 19, Poznań, Mielżyńskiego 19. p6521
Kupię idealną połowę willi, oddam w asne mieszkanie. — Spieszne oferty: PAR, Ratajczaka 7, dia 11.151. p6537

Dnia 7 listopada 1949 zmarł w Poznaniu, śp.
inż. Wacław Zawadzki
z Piotnicy obyw. b. Ziemi Pińskiej
Pogrzeb odbędzie się w czwartek, 10 bm. o godz. 11.40 z kaplicy cmentarza na Jezycach.
W imieniu rodziny
w głębokim żalu pogrążona
CÓRKA
12859

Dnia 6 listopada 1949 r. zmarł w Poznaniu nasz długoletni pracownik, śp.
Stanisław Dybizbański
przeżywszy lat 63.
Pogrzeb odbędzie się w środę, 9 bm. o godz. 10.30 w Poznaniu z kaplicy cmentarza na Górczynie.
W Zmarłym straciłmy serdecznego kolegę i współpracownika.
Cześć Jego pamięci!
Pracownicy — Dyrekcja — Koło Związkowe
C. HARTWIG S-ka Akc.
F2190

Składki, księgozbiory polskie, obcojęzyczne: kupuje Księgarnia Gierczaka Poznań Daszyńskiego 59. p6368
Kupię samochód DKW Mei, sterklasie lub w dobrym stanie 4-cylindrowy znanej marki Oferty: „Głos Wlkp.” Górzów „Samochód”. 11a-38
Nakretki bakelitowe, stoiki, tuby, w większej ilości kupimy. „Opakowania szklane”. Kraków św. Agnieszki 1. 11b-31

Zguby
Zgubiono skórkowe futrzane rekawiczki. Zwrot wynagrodzić. Słowackiego 19, m. 3. 12837
Zgubiono kartę rejestracyjną na nazwisko Zygmunt Równy, Glinik pow. Gorzów. 11a-69
Zgubiono odcinek zameldowania. Aleksandra Burzyński, Kraków, Słoneczna 17, 11a-68

Różne
Naprawa maszyn biurowych. Rohowski i Ska, Poznań, Mielżyńskiego 18. p6522
Piaskowanie wszelkich przedmiotów przyjmujemy. Warsztat Ślusarsko-tokarski Cz. Grzegorzewski i B Intek, Poznań Dąbrowskiego 79 telefon 89-28. p6336

Dnia 6 listopada 1949 r. zmarł w Poznaniu nasz długoletni pracownik, śp.
Stanisław Dybizbański
przeżywszy lat 63.
Pogrzeb odbędzie się w środę, 9 bm. o godz. 10.30 w Poznaniu z kaplicy cmentarza na Górczynie.
W Zmarłym straciłmy serdecznego kolegę i współpracownika.
Cześć Jego pamięci!
Pracownicy — Dyrekcja — Koło Związkowe
C. HARTWIG S-ka Akc.
F2190